

# Rozważania: poniedziałek 18. tygodnia okresu zwykłego

Rozważania na poniedziałek  
osiemnastego okresu zwykłego.  
Proponowane tematy to:  
Poszukiwanie tego, co jest po  
ludzku możliwe; Pamiętając o  
darze; Żyć wiarą.

- Poszukiwanie tego, co jest po  
ludzku możliwe;
- Pamiętając o darze;
- Żyć wiarą.

LUDZIE SŁUCHAJĄ NAUK Jezusa już od wielu godzin i uczniowie zaczynają się obawiać: co się stanie, gdy ci zebrani zdadzą sobie sprawę, że nie będzie czasu na zdobycie jedzenia? Być może entuzjazm zamieni się w zniechęcenie lub zmęczenie i szybko sprawi, że zapomną o tym, co usłyszeli. Dlatego dyskretnie podchodzą do Jezusa i mówią Mu: „Miejsce to jest puste i pora już spóźniona. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności!" (Mt 14, 15). Mimo, że to co mówią apostołowie jest rozsądne, Pan odpowiada im słowami, których oni nie rozumieją: „Nie potrzebują odchodzić; wy dajcie im jeść! (Mt 14, 16). Apostołowie nie zwrócili się do Jezusa, aby uciec od odpowiedzialności, gdyż wcale nie próbowali pozbyć się tego problemu. Oni ten problem właśnie przewidzieli i chcieli pomóc w jego rozwiązaniu. Jednak nakarmienie tej ilości ludzi było po prostu zadaniem

przekraczającym ich możliwości, gdyż nie mieli żadnych zapasów. Oczywiście bardzo chcieli pomóc, ale co mogli zrobić? Jezus także nie przeszedł obok tego obojętnie: chciał, aby Jego uczniowie uczynili wszystko co w ludzkiej mocy, aby nakarmić tych, którzy Go słuchali.

Apostołowie zabrali się do pracy, nawet jeśli ich wysiłek miał nie przynieść pożądanых owoców: znaleźli tylko pięć chlebów i dwie ryby. Jezus jednak, doceniając ten trud, „wziąwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamawszy chleby dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom" (Mt 14, 19). Jedzenia wystarczyło dla wszystkich i zostało jeszcze tak dużo, że potrzeba było dwunastu koszy, aby pomieścić resztki. „Cud nie może się dokonać z niczego, lecz wychodząc od pierwszego skromnego dzielenia się tym, co miał ze sobą zwykły chłopiec.

Jezus nie żąda od nas tego, czego nie mamy, ale ukazuje nam, że jeśli każdy da to niewiele, co ma, cud może dokonywać się nieustannie na nowo: Bóg potrafi pomnożyć każdy nasz mały gest miłości i uczynić nas uczestnikami swego daru."[1]

---

MOŻEMY SOBIE WYOBRAZIĆ, że rozmnożenie chlebów i ryb odbywało się powoli. Gdy Apostołowie rozdawali żywność, wtedy stopniowo zdawali sobie sprawę z cudu: przecież tego co mogli rozdzielić było niewiele, jednak za każdym razem gdy wracali aby wziąć nową porcję pożywienia orientowali się, że nadal wystarczyłoby to dla wielu ludzi. Nawet manna nie mogła być zgromadzona (por. Wj 16,17-20). Bóg chciał aby ci, którzy otrzymali ten pokarm nie zapomnieli, że jest to dar

Boży. On chciał, aby Mu zaufali, a nie szukali tylko ludzkiego zabezpieczenia. Być może dlatego Pan pragnął, aby apostołowie przeżyli podobne doświadczenie. „Jezus przez ten gest objawia swoją potęgę, jednak nie w sposób spektakularny, lecz jako znak miłości, szczodrości Boga Ojca względem Jego dzieci utrudzonych i będących w potrzebie.”[2]

Kilka miesięcy później Pan nakaze Apostołom, aby głosili Ewangelię na całym świecie. Być może czuli się mali w obliczu tak wielkiej misji: kim oni byli dla takiego dzieła? Mogli wtedy przypomnieć sobie, czego doświadczyli w dniu rozmnożenia chleba i ryb. Pan przecież mógł nakarmić ten tłum bez chleba. Chciał jednak, aby Apostołowie coś zdobyli dla tych ludzi, choć kilka chlebów i ryb, aby uczestniczyli w Jego boskiej misji. Nawet gdyby środków brakowało, zawsze byłyby

wystarczające. Dlatego św. Josemaría zalecał, aby „każdy z nas zastanowi się, co Bóg uczynił dla niego i jak na to Bogu odpowiedział.”[3]

Ważną rzeczą nie jest to, czy uważamy się za zdolnych do wykonania, ale to, co Pan czyni przez nas. Jezus nie chce, aby nasze warunki dyktowały tempo ewangelizacji, ale potrzeby dusz i moc Ducha Świętego, który pomnaża swoje dary.

---

WIARA, KTÓREJ PAN od nas oczekuje nie polega na pewności, że nasze rzeczy same się pomnożą. Chodzi raczej o oddanie naszych pięciu chlebów na służbę Bogu. Wiara nie jest uczuciem, które lekceważy trudności i naiwnie ufa w samoistny postęp rzeczy. Ona jest pewnością, że jeśli tylko pozwolimy działać

Duchowi Świętemu, to niezależnie od tego, jak potoczą się różne sprawy, Bóg jest zawsze po naszej stronie i wykorzysta trudności dla naszego dobra i dla dobra tych, którzy są blisko nas i całego Kościoła. Pan powierzył wielką misję Kościołowi i każdemu chrześcijaninowi. Nic dziwnego, że czasami możemy czuć się przytłoczeni. Niech wtedy moment rozmnożenia chleba i ryb przypomni nam, że Bóg zawsze oczekuje od nas, abyśmy zaangażowali się w misję apostolską wszystkimi naszymi zdolnościami, tak jak to czynili uczniowie. Bóg oczekuje również, że będziemy robić tyle ile możemy, nie dając się wystraszyć troskom o to, czy spełniliśmy oczekiwania, czy też nie. Mała ilość naszych chlebów i ryb nie może nam przeszkadzać w robieniu tego, co jest w naszym zasięgu przez cały czas: Bóg zatroszczy się o to, czego nam brakuje. Jeśli więc nawet

nie czujemy się bezpiecznie, w rzeczywistości żyjemy wiarą.

„Optymizm chrześcijański nie jest optymizmem cukierkowym ani też ludzkim zadufaniem, że wszystko pójdzie dobrze. To optymizm zakorzeniony w świadomości ludzkiej wolności i w pewności co do mocy łaski: optymizm, który każe nam wymagać od siebie samych i czynić wysiłki, by odpowiedzieć w każdej chwili na wezwania Boga.”[4] Maryja potrafiła z wiarą stawić czoło wszystkim wydarzeniom swego życia, nawet tym, które wydawały się najbardziej trudne. Bycie Matką Boga było czymś ponad jej możliwości, ale ufała Bogu i ta odwaga uczyniła Ją także Matką wszystkich ludzi.

---

[1] Papież Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 29.07.2012 r.

[2] Papież Franciszek, *Anioł Pański*,  
2.08.2020 r.

[3] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*,  
nr 312.

[4] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr 659.

.....

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-  
pl/meditation/rozwazania-  
poniedzialek-18-tygodnia-okresu-  
zwyklego/](https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-poniedzialek-18-tygodnia-okresu-zwyklego/) (15-03-2026)